

AMERIKA JE PRIZNALA NOVO BRAZILSKO VLADO

ZDRUŽENE DRŽAVE BODO Z NOVO VLADO V ISTIH ODNOSAJIH, KOT SO BILE S PREJŠNJI

Ameriški poslanik je obvestil brazilski zunanji urad o sklepu washingtonske administracije. — Odstavljeni predsednik Luis in dr. Julio Prestes bosta izgnana iz dežele. — Preganjanje komunistov in konfiskacija orožja.

RIO DE JANEIRO, Brazilija, 8. novembra. — Ameriški poslanik Edwin V. Morgan se je oglašil danes v brazilskem zunanjem ministrstvu ter sporočil zunanjemu ministru, da je vlada Združenih držav priznala novo brazilsko vlado.

V tozadevni noti je rečeno:

— Vlada Združenih držav bo z veseljem gojila napram novi brazilski vladi iste prijateljske odnose kot jih je gojila napram njenim prednicam.

Nova brazilska vlada namerava izgnati iz dežele odstavljenega predsednika Washingtona Luisa in dr. Julie Prestesa, ki bi imel postati dne 15. novembra Luisov naslednik. Izgnanih bo tudi več drugih političnih voditeljev, med njimi Carvalho Brito.

Včeraj sta bila aretirana bivši poslanec Leao in bivši finančni zastopnik Brazilije v Londonu, Oscar Borman. Slednji je bil včeraj aretiran, danes zjutraj pa zopet izpuščen. Policija vsak dan aretirala nadaljne uradnike prejšnjega režima. Uvedena je bila tudi splošna akcija proti komunistom. Vse one, pri katerih dobe orožje, pošljejo v ječo.

Ameriški konzul v Sao Paulo je naprosil oblasti, naj izpuste ameriškega letalca Ortona Hoovera, ki je bil aretiran vsled soudeležbe pri operacijah bivše vlade. Nova vlada konzulu še ni odgovorila, ker hoče najprej dognati, v čem je obstajala Hooverova delavnost.

Ko se je danes vrnil z Rio de Janeiro v Pernambuco general Tavora, ga je prebivalstvo z velikim navdušenjem pozdravilo. Tavora je bil zavzel mesto ter je postal član Vargasovega kabineta.

LIMA, Peru, 8. novembra. — Posebno sodišče preiskuje, koliko državnega denarja so potrošili prejšnji predsednik Leguia in njegovi trije sinovi. V Leguievi blagajni so našli brilantno ovratnico, katero je bil kupil njegov sin v Parizu za \$150,000.

POVODNI OGROŽAJO VSO EVROPO

Rastoče reke v Angliji, Franciji in Nemčiji spravljajo mesta v veliko nevarnost.

LONDON, Anglija, 8. novembra.

Počasna reka Thames, narasla vsled trajnih nalivov, je ogrožala včeraj zvečer nizko-ležeče dele Londona.

Reka Seine, ki je stopila preko bregov, povzroča skrbi v Parizu.

Reka Oder je bila višja v Frankfurtu, kot ob kateremkoli času izza leta 1854, in po vsej centralni Evropi so oblasti skrajno pozorne, da preprečijo izgubo življenj in lastnine vsled pretečitih povodnj.

Novo nevarnost je prišla kot posledica strašnih viharjev, ki so navali na Anglijo in ves kontinent pretekli teden.

Ob visoki plimi je narasla reka Thames do najvišje točke izza strahovitih preplave leta 1928.

Prebivalci kleti in nizkih bivalnic, katerih je polno v Londonu, so

bili posvarjeni, naj bodo pripravljene takoj zapustiti svoje brloge ob prvem znamenju nevarnosti.

Dosedaj pa ni bilo še nikake nevarnosti.

Prihodnja visoka plima bo prišla jutri popoldne.

V Parizu so vsi listi polni slik o preplavljenih ozemljih, in sva prebivalstvo, da se mora umakniti, če bo deževalo še naprej.

Policija in požarna bramba sta postavili močnejše sesalke na mestih, kjer je rekla Seine tako narasla, da se je treba bati preplave.

Varnostne odredbe so vzporedno tudi v Frankfurtu, ko je bilo pred več dnevi razvidno, da preti mestu povodnj.

BIVŠI KAJZER ŠTUDIRA

BERLIN, Nemčija, 7. novembra. Bivši nemški kajzer se je naveličal žagati in cepiti drva ter je začel študirati sociologijo. Pred kratkim je bilo v Doornu pet uglednih nemških profesorjev, ki so bivšemu kajzerju predavali o izvoru civilizacije ter o kameniti dobi v zapadnem delu Azije.

Kajzer se je za predavanja zelo zanimal ter je staval profesorjem dosti vprašanj.

PRIPOROČILA HOOVERJEVE KOMISIJE

Zaenkrat se še ne ve, ako bo Wickershamova komisija priporočila dva in tri četrt odstotno pivo.

WASHINGTON, D. C., 8. nov. — Sodnik Kenneth MacIntosh, član Wickershamove komisije, kateri je poveril Hoover nalogo, naj preišče vzroke neizpolnjevanja postav, je rekel danes, da so nekoliko prehitri v svojih zaključkih oni ljudje, ki zatrjujejo, da bo komisija priporočila izdelovanje dva in tri četrt odstotnega piva.

Člani komisije ne bodo komentirali poročil, da bo komisija priporočila modifikacijo suhaških postav.

Člani še vedno študirajo vprašanje, in nihče ne ve, kako se bo glasila končna odločitev.

Vsekakor bo pa dal Wickersham svoja priporočila pravočasno, da jih bo mogel predsednik Hoover sporočiti ob otvoritvi prihodnjega kongresa.

JOHN ERMENC ZMAGAL

Prva slovenska politična zmaga v Milwaukee je izvojena.

John Ermenc je z združenimi močmi vseh rojakov zmagal nad svojimi tremi nasprotniki v 5. distriktu in postal tako prvi slovenski assemblyman v zakonodajni državi Wisconsin.

Pri torkovih volitvah je izmed vseh štirih kandidatov v 5. distriktu dobil največ — 1781 glasov. Od teh v 5. wardu, kjer živi največ Slovencev, 1049 glasov, v 12. wardu, kjer tudi prebiva lepa skupina Slovencev, pa 732 glasov.

Glasovalo pa je zanj tudi lepo število bratov Hrvatov in Srbov, med katerimi so zavedni ožji rojaki vršili intenzivno agitacijo za Johna Eremenca.

AGRARSKA KONFERENCA V BEOGRADU

BEOGRAD, Jugoslavija, 8. nov. Tukaj se je začela agrarska konferenca, katere se udeležujejo zastopniki Romunske, Jugoslavije, Poljske, Bolgarske, Madžarske in Čehoslovaške. Posvetovali se bodo o kontroli in koncentraciji eksportov ter odpravljanju škodljivega trgovskega tekovanja med temi državami.

POROKA IZ MAŠČEVANJA

SAN FRANCISCO, Cal., 8. nov. — Mrs. Genevieve Minor je vložila danes tožbo za ločitev zakona. Zatrjevala je, da jo mož zapustil eno uro po poroki. Ko ga je po poroki vprašala, zakaj je niti ne poljubi, ji je odgovoril, da je ni vzel iz ljubezni, pač pa zato, da se maščuje nad nekim drugim moškim.

MULA SE JE MAŠČEVALA

HOT SPRINGS, Ark., 8. novembra. — 30-letni Earl Merritt se je vozil z avtomobilom ter povozil mulo, ki se je pasla poleg ceste. Mula se je pobrala s tal, se zagnala proti avtomobilu ter Merritta tako neusmiljeno osuvala s kopiti, da so ga morali odvesti v bolnišnico.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

FAŠISTIČNO ŽALOVANJE V NEMČIJI

Hitlerjevi pristaši žalujejo na dan 12. obletnice republike. — Zbirajo se v pivskih kletih.

MONAKOMO, Nemčija, 8. nov. V istih pivskih kletih, kjer je Adolf Hitler zasnoval svoj ponesrečeni načrt, da strmoglavijo vlado leta 1923, se bodo zbrali jutri zjutraj nemški narodni socialisti, da praznujejo dvajseto obletnico nemške revolucije, ki je imela za posledico ustanovitve nemške republike.

Prvotno so nameravali, da bi korakal oddelek "črnosrajčnikov" skozi mesto, kot je Hitler upal, da bo korakal s Hindenburgom pred sedmimi leti.

Službe božje naj bi se vršile na pokopališču za one, ki so padli v revoluciji leta 1918.

Policija pa je prepovedala demonstracijo, in pristaši Hitlerja so se zatekli v pivske kleti.

Oglasli za jutranji sestanek ne kažejo, da bo Hitler sam govoril. Omenjajo le Alfreda Wagnerja, člana bavarske poslanske zbornice, kot glavnega govornika.

Obvestila pa so izrecno pojasnila, da Židom ne bodo dovolili udeležiti se prireditve.

V Koburgu na Bavarskem, kjer fašisti obvladujejo občinski svet, je bila odločeno, da bo občinska hiša zavita v črno, dočim bodo vsele mornaristične in bavarske zastave, druga poleg druge.

V Berlinu pa ne bo nobene prireditve spominjala republikanske Nemčije, da se je završila velika izprememba v narodnem življenju.

Kot kažejo vsi znaki, se ne bo razlikoval ta praznik niti malo od navadnih nedelj v Berlinu.

List Acht Uhr Abendblatt je danes priobčil članek, katerega je spisal Filip Scheidemann, socialist državne zbornice, ki je leta 1918 proglasil republiko s stopnjo državnega zbora.

Danes pravi — Če bi ne zila demokratična republika proklamirana le ta 1918, bi postala Nemčija podružnica sovjetske republike. Lahko bi bilo zanje oborožiti špartakiste, ker so imeli socialni demokrati le "marele".

Na srečo pa so pristaši te stranke le govorili.

Organ narodnih socialistov, Angergriff, je označil ta datum kot "dan nesreče" nemškega naroda.

RDEČA VOJSKA — NEZANESLJIVA.

MOSKVA, Rusija, 9. novembra. — Vojni komisar Vorosilov je predložil sovjetski vladi daljši referat o razpoloženju v rdeči vojski. V referatu se posebno obširno peča za razširjenem desničarsko-oportunističnega pokreta in ostre opozicije proti vladni politiki. V poslednjem času so sovjetske vojaške oblasti odkrile v številnih vojnih oddelkih protirevolucionarne organizacije, ki so širile med vojaštvom protisovjetski duh.

Te organizacije so prirejale po posameznih oddelkih rdeče vojske zaupne sestanke na katerih so pozivali agitatorji rdeče vojske naj vstanejo proti vladi ter se priključijo seljakom v njihovemu odporu proti komunističnim revizorjem žita in drugih poljedelskih proizvodov. Predlog vojnorevolucionarne odbora, da bi vojski rdeče vojske prevzeli po odsluženem roku vodstvo v posameznih seljskih kolektivnih gospodarstvih, se je popolnoma izjalovilo. Vsi ti odsluženi vojski so postali v kratkem glavni voditelji proti sovjetom razpoloženih seljakov in postajajo vse večja nevarnost za sovjetski režim.

DEBATE GLEDE RAZOROŽENJA

Zagovorniki prisilne gavežbanja so porazili Nemčijo, a bodo morda dovolili omejeno dobo. Bernstorff in Litvinov.

ŽENEVA, Švica, 8. novembra. — Predlog grofa Bernstorffa, naj se omeji število armadnih konškrpej, je bil zavrnjen danes od razorožitvene komisije.

Odobrili pa so alternativni predlog glede konškrpejske službe. Le pet narodov je podpiralo nemško priporočilo, — namreč Rusija, Kitajska, Švedska, Norveška in Holandska.

Združene države, Anglija in Kanada sicer niso glasovale. vendar pa se glasi, da so v principu odobraval predlog, čeprav so prepričane, da bi bilo brezplodno vsiljevati take omejitve državam, ki se zarašajo na konškrpejo za svojo obrambno silo.

Francija, Italija, Japonska, Poljska, Jugoslavija, Čehoslovaška, Belgija, Romunska ter vse druge države, ki se zavzemajo za princip konškrpeje, so stale odločno proti predlogu von Bernstorffa.

Nemški delegati so vzeli svoj poraz filozofično. Trdili so le, da bodo zopet obnovili svoje napore, da se omeji konškrpeje, ko bo sklicana splošna konferenca.

Splošno se priznava, da je treba omejiti dobo konškrpejske službe, a razlika v mnenju je obstajala glede metode, s katero bi bilo mogoče doseči kaj takega.

Anglija in Poljska sta predlagali, naj bo omejitev ista za vse prizadete, a francoski delegati so se bali, da bi tak sistem nasprotnoval ekonomskim, socialnim in političnim razmeram v nekaterih državah.

Večina drugih se je zavzela za navaden maksimum, a vprašanje je bilo še vedno pod razpravo, ko se je današnja seja odgodila.

Maksim Litvinov, ruski delegat, zbija šale glede konference. Opravičil se je glede le ene točke, da je omenil "razoroženje".

Ta beseda, — je rekel, — je povsem neprimerna, da se označi vsa prizadevanja komisije.

Podkomitej ni še uravnil vprašanja, če naj se kategorijo mornariških častnikov omeji, kot želi Francija in današnja seja se bo pečala v glavnem s tem problemom.

Drugi teden se bo pečala konferenca s predlogi, da se omeji dobava vojnega materiala napro na kopnem, nato na morju in končno v zraku.

Druga točka bo spravila pred konferenco uspehe londonskega mornariškega dogovora.

STOLETNICA ANGLEŠKE GEOGRAFSKE DRUŽBE

Te dni se je vršila slavnostna pojedina v proslavo stoletnice kraljevega zemljepisnega društva. Slavja so se udeležili najslavnejši angleški raziskovalci in potniki.

Predsedoval je slavju valeski princ, ki je v svojem govoru naglasil, da je ime kraljevega zemljepisnega društva združeno z večino največjih britskih raziskovanj v preteklem stoletju. Nadalje je princ omenil težkoče, s katerimi so se morali boriti raziskovalci prejšnjih črtov ter naglasil, da se je treba odkriti pred temi junaki. Raziskovanje je velikega praktičnega pomena za razvoj britskih in drugih dežel.

"Ko bi", je zaključil valeski princ, "ostali raziskovalci doma, ne bi bila dana raznim narodom prilika za naselitev v bogatih in prostranih deželah".

ŠKODA VSLED INDUSTRIJALNIH KONFLIKTOV

Značilen govor predsednika Hoovera po radio. Delavec je dosti bolj važen kot pa stroj.

WASHINGTON, D. C., 8. nov. Včeraj je govoril po radio predsednik Hoover ter ugotovil, da povzročajo industrijalni konflikti vsepovsod veliko škodo.

Boji med narodi in skupinami narodov, — je izjavil predsednik — ter industrijalni konflikti se navidezno končajo z zmago ene stranke, toda pravega zmagovalca je mogoče šele tedaj dognati, ko je vojna že zdavnaj pozabljena ter sta se obe stranki že prijateljsko pobogtali.

Industrijalni konflikti povzročajo industriji največjo škodo.

Človeški element je v industriji najbolj važen. Mehanizacija je tako velika, da pri tem večkrat pozabljamo na najvažnejši stroj na svetu — na delavca. Pa naj bodo stroji še tako močni in izpopolnjeni, se nikdar ne morejo primerjati z napredkom človeštva.

POŽAR V BLAZNICI

MASSILLON, Ohio, 8. novembra. V državni blaznici je izbruhnil silnoci ogenj ter uničil tri velika poslopja. Ogenj je bil baže potaknjen. Umobolne so spravili še pravočasno na varno.

DR. ECKENER ODLIKOVAN

BERLIN, Nemčija, 8. novembra. Nemška Zemljepisna družba je odlikovala z zlato svetinjo dr. Hugona Ekennera, zgraditelja in poveljnika vodjivega balona "Graf Zeppelin".

STALIN BAJE ODSTAVIL A. RYKOVA

Opozicionalci so pozvali vlado, naj izpremeni svojo gospodarsko politiko. — Stalin je po svoji odgovoril.

BERLIN, Nemčija, 8. novembra. Vossische Zeitung je izvedela iz zanesljivega vira, da je bil odstavljen Aleksej Rykov kot načelnik ljudskih komisarjev. Skupina opozicionalcev obeh struj je pod vodstvom Rykova in Buharina pozvala vlado, naj takoj izpremeni smer svoje ekonomske politike, češ da se bo v nasprotjem slučaju morala boriti s takimi težavami kot se je borila tekom zadnje lakote.

Zveza med opozicionalci leve in desnice je povzročila v Kremlinu veliko vznemirjenje. Toda voditelj boljševiške vlade, Stalin, je odgovoril po svoje s tem, da je odstavljal Rykova.

Poročila iz boljševiških virov pravijo, da je dobil Rykov mesec dni počitnic, ker je slabega zdravja. To pa najbrž ne bo resnica, ker v zadnjem času ni izgledal bolan.

STAR SOLDAT SE ŽENI

MILWAUKEE, Wis., 8. novembra. Brigadni general Charles H. King, ki je star sedemdeset let ter se je udeležil petih vojn, je rekel, da se bo v kratkem poročil s svojo tajnico Miss Lucille Rhodes.

Z Miss Rhodes se je seznanil pred štiridesetimi leti, ko je bila poslana kot stenografistka v njegov glavni stan. General ni mogel pisati, ker Ekennera, zgraditelja in poveljnika vodjivega balona "Graf Zeppelin".

Neglede kje živite, v Kanadi ali Združenih Državah

je pripravno in koristno za Vas, ako se poslužujete naše banke za obrestonosno nalaganje in pošiljanje denarja v staro domovino.

Naša nakazila se izplačujejo na zadnjih poštah naslovljenecem točno v polnih zneskih, kakor so izkazani na pri nas izdanih potrdilih. Naslovljenec prejme torej denar doma, brez zamude časa, brez nadaljnih potov in stroškov.

Posebne vrednosti so tudi povratnice, ki so opremljene s podpisom naslovljenecem in žigom zadnjih pošt, katere dostavljamo pošiljateljem v dokaz pravičnega izplačila.

Enake povratnice so zelo potrebne za posameznike v slučaju nesreče pri delu radi kompenzacije, kakor mnogokrat v raznih slučajih tudi na sodnji v stari domovini.

Nastopni seznam Vam pokaže, koliko dolarjev nam je začasno potreba poslati za označeni znesek dinarjev ali lir.

V Jugoslavijo			V Italijo		
Din	500	\$ 9.40	Lir	100	\$ 5.75
"	1000	\$ 18.60	"	200	\$ 11.30
"	2000	\$ 37.00	"	300	\$ 16.90
"	2500	\$ 46.25	"	500	\$ 27.40
"	5000	\$ 91.50	"	1000	\$ 54.25
"	10,000	\$ 181.80			

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Pristojbina znaša 60 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—, za \$35.— 70 centov, za \$40.— 80 centov, za \$45.— 90 centov, za \$50.— \$1.—, za \$100.— \$2.—, za \$200.— \$4.—, za \$300.— \$6.—.

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih, lirah ali dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam pisanimi potom sporazumeje glede načina nakazila.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino 75 centov

SAKSER STATE BANK
220 EASTLAND STREET NEW YORK, N. Y.
Telephone Barclay 0380 — 0381

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
Za celotno leto	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za izvozništvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bilance naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3878

NAUK ZADNJIH VOLITEV

Če se nismo po zadnjih volitvah suhačem in njihovim pristašem odprle oči, se jim ne bodo nikdar odprle, ter jim ni mogoče pomagati.

V tem slučaju je zanje vsako zdravilo brezuspešno.

Demokrat je so v prvi vrsti zato zmagali, ker je narod nezadovoljen s prohibicijskimi postavami, kojih nemogoča izvedba požre iz žepov davkoplačevalcev vsako leto na milijone in milijone dolarjev.

Ogorčenje nad nevdržnimi razmerami je moralo priti do izraza. Volitve so nudile najboljšo priliko za to.

V tem slučaju ni važno vprašanje, koliko glasov so dobili posameznimi kandidati. Par tisoč glasov več ali manj, na to se ne gleda.

Važno pa je, da je bilo izvoljenih v Kongres veliko število demokratskih kandidatov in da je ogrožena v obeh zbornicah republikanska večina. Republikanci bodo imeli v obeh zbornicah komaj po en glas večine, katero pa lahko vsak trenutek uniči koalicija nasprotnikov obeh strank.

Republikanska stranka je doživela pri zadnjih volitvah tak poraz, kakoršnega si niso predstavljali najbolj črnogledi republikanci.

Volilci so trumoma zapuščali republikanski tabor ter oddajali svoje glasove demokratskim kandidatom.

Računali so, da bodo izgubili v poslanski zbornici "nekaj" mandatov, niti sanjalo se jim pa ni, da bo na pravil demokratski plaz v njihovih vrstah tako opustošenje.

Dasi nimajo demokratje v poslanski zbornici in senatu večine, bodo lahko razvili močno opozicijo, ki bo v drugimih fazejmi prišla do veljave pri razpravah glede važnih vprašanj.

Uspehi demokratov nudijo nadaljni dokaz, da si ljudstvo ne da več diktirati od peščice fanatikov, kateri so kontrolirali kongres.

To je najbolj razvidno iz dejstva, da so vsepovsod, kjer se je bila borba med suhači in mokrači, izvojevali odločilno zmago nasprotniki prohibicije.

K zmagi demokratov je seveda tudi dosti prispevala splošna depresija, ki je spravila ob kruh na milijone ljudi v deželi.

Te slabe razmere nekateri po vsej pravici pripisujejo novim tarifnim postavami, ki so jih uveljavili republikanci.

Volilci so hoteli pokazati nezadovoljstvo s stranko, ki je na krmilu.

To nezadovoljstvo je našlo izraza pri zadnjih volitvah.

KOBILICE JANEZA KESTNIKA

Poleg dvajseta medu je užival Janez Kestnik v puščavi tudi kobilice. Nam se zdi ta hrana jako žalostna. Toda Arabci smatrajo prazne kobilice za posebno slasten prigrizek in si ga privoščijo samo za praznike. Po njih mnenju ni trpel sv. Janez nobenega pomazanja, temveč je imel posebno dobro hrano. To potrjuje seveda pohvalje med verniki. Zato je namreč učena francoska "Akademija napisov" vso svojo zadnjo sejo namenila vprašanju o Kestnikovi kobilici. Iskano se je, da je to človeku v človeku, da je to človeku. Bomo na seveda se ljudem namreč kobilice, na inbojake po-... (text continues with a story about a man who ate a donkey for a long time and became healthy).

BORBA OROŽNIKOV Z ZLOČINCEM

Po različnih dogodkih, ki so zadnje čase razburjali Novo mesto in okolice, so 27. oktobra doživeli senzacijo kakršne se ne beleži novomeška kronika. Prišlo je do pravečatega obleganja neverjetno drznega zločinca, ki je s streljanjem kakor na fronti grozil življenje novomeških orožnikov.

Na patrolnem obhodu sta okrog pol 13. prišla orožniška kaplarja Ivan Modic in Jože Pavlin v pet minut oddaljeno Gotno vas in kmalu proti kozoletu postopoma Stangla tik ob državni cesti, ki vodi iz Novega mesta proti Karlovcu. Orožniška stanica v Novem mestu je bila namreč doznala, da si je v velikem kozoletu — dvojniku napravil zakonito domačino sin 26-letni Anton Stangel, ki ga varnostna oblastva že od maja letos zasleduje zaradi vlomov in tatvin. Anton Stangel je izvršil večje število prestopkov proti tuji lastnini, posebno pa se je specializiral za tatvine koles.

Ko sta se orožnika približala vratom, vodečim na kozolet in jih je kaplar Modic odprl, so se ne nameravali vsuli proti vodu strel iz dveh pištol. Izba barikade sira je začel bresno streljati Anton Stangel. V hitrem zaokretu je kaplar Modic našel zaklonišče za podboji vrat in pozval Stangla, naj se vda. V odgovor na ta poziv pa je Stangel začel dalje besno streljati. V naglih odskokih sta se oba orožnika odstavila za par metrov in odgovorila z razantnimi strelji iz svojih pušk. Pokalo je kakor v bitki, ker je tudi zabarikadirani Stangel neumorno streljal. A dasi je dobro meril in zasledoval vsak korak obeh orožnikov, se mu vendar ni posređilo, da bi koga izmed njih zadel. Vendar pa je Modic le za las ušel smrti. Ena krogla mu je namreč od vratu do prsi prestrelila službeno obleko in odbila tudi železni gumb na njej.

Ko sta orožnika uvidela, da sama ne bosta mogla obvladati besno streljajočega in z municijo očitno dobro založenega zločinca, sta dala iz Novega mesta pozvati tovariša na pomoč. Orožniški kapitan Krešimir Gozdanič se je takoj podal v spremstvu komandirja stanice narednika Martina Cetina z vso posadko novomeških orožnikov na kraj spopada, kjer je prevzel vodstvo nad osmerimi možmi in organiziral napad z naslednjim namenom, da bi zločinca zajeli živega. Toda Stangel se na ponovne pozive ni vdal, temveč je vnovič otvoril ogenj iz obeh pištol. Dobro je spoznal komandanta Gozdaniča in narednika Cetina ter je na prvega oddal iz neposredne bližine šest, na narednika Cetina pa osem streliv, ki k sreči zopet niso zadeli.

Ko je kapitan Gozdanič uvidel, da zločinca z okupacijo ne bo mogoče ujeti živega, je poslal po močerno brizgalno gasilnega društva. Gasilci so urno prihiti z motoriko in obenem pripeljali tudi reševalni avto, na katerega je Anton Stangel dvakrat ustrelil, ker je menil, da se v njem nahaja kak razstreljivo. Preden je prišlo do odlo-

čilnega napada je bil zločinca podan še naslednji ultimatum: stari domači hlapec je bil poslan k Stanglu na kozolet, da ga s prijaznimi besedami pregovori k vdaji. Stangel sicer ni storil nič zlega, pač pa ga je nahušil z besedami: "Če se takoj ne odstraniš, te na mestu podimim!"

Stari hlapec se je nato urno umaknil s kozolet in Stangel je zopet nadaljeval s streljanjem. Da bi zločinca prestrašil, je kapitan Gozdanič glasno zapovedal orožnikom, naj zažgejo kozolet.

Nastopila je tišina, kakor da se res vršijo priprave za zažig kozolet. Tedaj sta na skednju odjeknala dva zamolka strela. Orožniki so pohiteli na skednj in za velikim kupom sene našli hudo krvavega Antona Stangla, ležečega na mrtvi z razprostrtimi rokami, v vsaki pa je držal po eno pištolo sistema "Walter", kalibra 6.35 mm. Anton Stangel se je v bojni pred poginom v ognju in v obupu pred vajo orožnikom obsedel sam. Ustrelil se je v glavo. Krogla je prodrla pod desnim ošesom, prebila lobanjo in izstopila nad levim ošesom.

Nozavestnega Stangla so z rešilnim avtomobilom prepeljali v kandijsko bolnico. Pri njem so našli potni list iz leta 1928, vidran na Holandsko, več slik jugoslovanskih mest, podobno očeta in drugih sorodnikov, na skednju pa so zaplenili dve kolo "Napoli", ki ga je Anton Stangel, kolikor se da sklepati iz napisov na kolesu, ukradel Agrežu iz Zagreba.

Značilno za duševno prisotnost Antona Stangla je dejstvo, da je med premori streljanja na skednju pisal še poslovno pismo, v katerem se v kratkih vrstah poslavja od domačih in od tega sveta.

Anton Stangel je bil že od mladih let na precej slabem glasu. Bil je dvije nature in je večkrat celo lastni materi in očetu grozil z orožjem. Od maja letos je profesionalno izvrševal vlope in tatvine. Kakor je dognano, je imel nekega zvestega komplica, ki ga po varnostne oblasti doslej še niso izsledile. Od časa do časa je Anton Stangel prihajal domov in se skrival na skednju. Tokrat so orožniki pravčasno izvedeli za njegov prihod, gotovo pa se niso nadejali tako silovitega odpora, ki so ga naposled vendar streljali z junaškim zadržanjem.

MAGNETIČNA VERIGA

Menda ni na svetu človeka, ki ne bi bil vsaj enkrat dobil pismo naslednje vsebine: "To magnetično verigo je prišel pobčen pastor na Holandskem, ko mu je nevarno obolet sin edinec... To pismo moraš tekem 24 ur prepisati devetkrat in ga takoj razposlati osebam, ki jim želiš dobro. Če tega ne storiš in prekišne magnetično verigo, ki je ponovno opasala zemeljsko oblo, te čaka huda nesreča."

Takšna pisma imajo včasih kraje, včasih isto, včasih daljše besedilo. Včasih nastopa namesto požnega duhovnika plemenit jetnik, ki je bil pred 140 leti, med veliki francosko revolucijo, obsodjen na smrt. Med svetovno vojno je navadno pričel takšne magične verige neki ameriški častnik na francoski fronti. S pomočjo magične verige je rešil duhovnik stna smrti, jetnik je ušel rabljen, Američan pa plinskemu zastrupljenju. Kdo pa je izumil neskočno dopisovanje? Na to vprašanje imamo dokaj verjetno pojasnilo, ki pa ga ogorčeno zavračajo vsi pristaši magične verige.

Pred leti je živel v eni izmed ne-pomembnih držav, menda v Monaku ali morebiti v zamorski republiki Liberiji, neki poštni generalni ravnatelj, ki je hudo rad kvartal. Nekoč mu sreča ni bila mila. Zapravi je vso gotovino in zaklical:

"Se zadnjo karto! Stavim vse dohodke naše pošte tekom leta dni, počeni od danes. Nasprotnik se ni predložil obnavljati, ker je vedel, da ne tvega veliko. Vedel je, kako malo dohodkov vrže pošta. Pristal je torej na zadnjo karto in je izgubil. "Koliko sem vam dolžan?" se je pomilovalno nasmešnil nasprotnik. "To vam bom povedal čez leto dni!" je odvrnil postar. Izumil je magnetično verigo in posredoval svoje dohodke. Prodajal je nebroj znamk. Ko je leto dni posameznemu dolžniku predložil uradno izkaz o postojnih dohodkih, je moral ta postojno pravi usmiljenja.

PRIMORSKE NOVICE

V noči 6. januarja t. l. je zgorel v Lokvi na Krasu paviljon, v katerem je bil nastanjen laški dečji azil. Sedaj je zgrajeno za azil enonadstropno poslopje in je svoti svrhi primerno urejeno.

V tržaški luki je bilo meseca septembra skupnega prometa — 3.205.702 kvintalov naprav 4.973.428 kvintalov v lanskem septembru. V letošnjih devetih mesecih je bilo v tržaški luki skupnega prometa — 31.820.455 kvintalov naprav 41.209.723 kvintalov v lanski enaki dobi.

Iz ladjedelnice v Trzinu so spustili v morje parnik "Vladivostok", ki ga je naročila sovjetska vlada. Kmalu bo dogotovljen tudi drugi ruski parnik.

On. Domeneghini je poročal na shodu v gledališču "Fenice" v Trstu o dosedanjem razvoju "dopolavora". Ko je on prevzel vodstvo organizacije, je bilo vpisanih 7000, sedaj pa jih je 22.415. Trst je organiziran, drugo leto se prične delovanje za "dopolavoro" na Krasu. Domeneghini že vidi pred seboj mogočne kraške pevske zbornice, ki izvajajo italijanske skladbe v pre-slavo "dopolavora" in domovine.

Zadružna zveza je bila najmočnejša slovenska gospodarska organizacija na Gorickem. Imela je 235 združ s 50.000 člani. Pred tremi leti je štela prometa 97 milijonov lir. Fašistična oblast je dala zvezi italijansko upravo. Na letošnjem običnem zboru je prisostvovalo od nekdanjih 235 članic komaj 14 in pokazalo se je, da je poprej tako lepo prosperujoča Zveza prišla na rob propada. Tekom dveh let fašistične uprave so padle vloge pri Zvezi za skoro 2 milijona lir. Stara uprava je plačala honorarja svojim članom letno 2100 lir, komisar pa je sprejel mesečno 3000 lir. Zveza se je zapletla v dolgove, treba je bilo posojil, gospodarilo se je pa tako, da je moral odstopiti, kakor smo na kratko poročali, vseh odbor z on. Caccese-jem vred. Novi komisar bo najbrž pripravil likvidacijo Zveze. Posebej čuden je propad Čevljarske zadruge v Mirnu, ki je imela velike kredite in vojaška naročila.

Goriški prefekt Dompieri je priporočal v otvoritveni seji deželnega rektorata, da naj bodo pokrajinski upravitelji za vse enake pravilni in skrbni, dobrine in bre-menja se morajo razdeljevati enako, tako da ne bo razlike med državljani italijanskega rodu. Kako je fašistična vlada naklonjena "drugorodcem", sledi po Dompierjevem mnenju iz dejstva, da je član deželne uprave tudi en slovenski kmetijski veljak, čeprav ni vpisan v stranki. Goriška pokrajina je po ogromni večini slovenska, pokrajinska uprava pa je čisto v italijanskih rokah, kajti oni slovenski kmetijski veljak ni redni član uprave, marveč šele zadnji namestnik.

Zavod za socialno zavarovanje, ki razpolaga z velikimi sredstvi zaradi obveznega zavarovanja proti jetiki, pomaga v Trstu drugim protituberkuloznim institucijam s podpiranjem in zdravljenjem bolnikov Teh je pa vedno več in zavod izdatki segajo mesečno že do poldrugega milij. lir. V Trstu bi bilo treba predvsem podreti staro mesto, ki je pravo leto jetike. Jetika se širi povsod. Zavod za socialno

zavarovanje misli na zgradbo ogromnega sanatorija z 2500 posteljami za jetične v Trnovskem gozdu.

ROMUNKA MATA HARI

Med aretiranimi člani romunske špijonažne družbe vzbujajo posebno pozornost neka dr. Cilly Auslander, ki jo imenujejo splošno "romunska Mata Hari". Sama trdi, da je doktorica kemije, a ti se ni ugotovljeno, kakor je še mnogo drugih stvari, ki jo deajo zagonetno. Niti njenega pravega imena ne vedo, niti njene narodnosti, samo to, da je bila med najvažnejšimi člani rdeče špijonažne organizacije in da ji je njena uprav demonska lepota odprla dostop v najodličnejše bukarštanske kroge. Častniki in intelektualci so bili voljno orodje v njenih rokah, vodje špijonažne organizacije, kakor major Varzaro, policijski častnik Popescu, odvetnik Grosea in inženir Solomon so bili smrtno zaljubljeni vanjo. Med seboj so se sovražili do dna, a njenim poveljem niso se pokorili slepo.

V Bukarešti si pripovedujejo o vsem prav zanimivo zgodbo, kako je prišlo do vojnanske organizacije na dan. Neki detektiv, ki je že dal časa opazoval inženirja Solomona, je videl nekega dne, kako je ta stopil iz svojega avtomobila in ostavil v njem aktivko. Ko se je inženir odpravil, je hotel detektiv vzeti aktivko. Na avtu je bil hud volčjak, ki se je preteče zagnal proti njemu. V tem hipu se je spiznila mimo mlača, ki je jo detektiv hitro ulovil in jo vrgel v voz. Med tem ko je pes skočil na mlačko, je detektiv pograbil aktivko. V njej so našli dokumente, ki so razkrili vso zadevo.

LETEČE ŽABE IN KAČE.

Svedski raziskovalec Erich Mjoberg, ki se je vrnil nedavno z otoka Borneo, opisuje čuda rastlinskega in živalskega življenja na tem velikem otoku. Ležečem med Azijo in Avstralijo. Mjoberg je preživel na otoku celih 8 let, večinoma v pragozdovih. Videl je marsikaj, kar je bilo doslej belokozcem prikriti. Sliči se kakor pravljica, da žive na otoku Borneo letéče žabe in po-joče kače. Med mnogimi vrstami žab je bornejska žaba-rhacophorus nigropalatus — edina žaba na svetu, ki se lahko dvigne v zrak. Ta žaba živi na visokem, z mahom pokritem pogorju Dulit v severovzhodnem delu otoka.

Če se hoče letéča žaba dvigniti v zrak, zleze na drevo, kjer se napihne, potem pa skoči z drevesa. Na tla pa ne pade, kakor bi padla vsaka druga žaba, temveč si pomaga s tenko plavutno mrežo med dolgimi prsti na nogah tako spretno, da jedra nekaj časa po zraku. Drugi pripomoček pri letanju ji je zrak, katerega nabere toliko, da jo dplji v zraku. S prednjimi nogami plava lahko naprej, nazaj, navzgor in navzdol.

Bolj nerodno leta zelena kača, ki živi na drevju. Ta kača je največji sovražnik letéčih žab, s katerimi se hrani. Od tebe do veje in od drevesa do drevesa se poganja tako bliskovito, da ji malokatera žaba uide.

Delegatje INVESTMENT BANKERS' ASSOCIATION of AMERICA so na letni konvenciji v New Orleansu ugotovili, da se nezaposlenost v tej deželi manjša, da se bodo delavske razmere v letu 1931 znatno izboljšale in da bodo leta 1932 normalne.

Ne glede nato, kakšne so ali bodo razmere, resnica je, da so prihranki vsakemu v sili in potrebi najboljša pomoč in da varčevanje in hranjenje prva pot do samostojnosti.

Vloge obrestujemo od 1. okt. naprej po 4% in obresti pripisemo h glavnici vsakega 1. jan. in julija. Obrestovanje se vrši mesečno. Da je denar pri nas varno naložen, dokazuje dejstvo, da ima država NEW YORK sama pri nas naložen denar.

SAKSER STATE BANK

62 Cortlandt Street
NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

V Oregonu je bila zavrnjena predloga, koje namen je bil prepovedati izdelovanje in prodajo cigaret.

Ljudem so prepovedali uživati dobro pijabo, zato so se vrgli na munšajn.

Če bi jim se cigarete prepovedali, stavim, da bi zaceli kaditi srebro.

*

Malo, okroglo debeluško so vprašale prijateljice:

— Ali se zdiš nič več ne jeziti, ker si vedno bolj debela?

— O, seveda se jezim. — je odvrnila. — Če bi se ne jezila, bi bila še dosti bolj debela.

*

Prosil jo je, če bi šla plesat z njim, ona je pa odvrnila:

— Prav rada bi šla, toda žal mi je, za ta ples sem že oddana. Če hočete, vas bom seznanila z lepo mlado gospodično. Ona bo gotovo rada plesala z vami.

— Teda jaz nečem plesati z nobeno lepo, mlado gospodično. Jaz bi rad le z vami plesal.

*

Lasnik kazaže je rekel zdravniku:

— Račun znaša pet dolarjev. Avtomobil sem dobro naoljal in namazal. Bo tekel ko vrag.

Par dni kasneje pride lastnik garaže k zdravniku in toži, da mu nekaj v železcu ni prav.

Zdravnik ga natančno preišče ter mu zapiše veliko dozo ricinovega olja rekoč:

— Pet dolarjev prosim. To izpljite, da vas bo dobro naoljilo in namazalo. In tekel boste ko vrag.

*

Mož bi se rad dal fotografirati. K fotografu ga je spremljala tudi njegova huda žena.

Fotograf ga je posadil na stol rekoč:

— Zda pa le prijazno glejte in se lepo držite.

Možak pa pravi svoji ženi:

— Siopi malo vstran, stara, da te ne bom videl.

*

Oče je dajal lepe nauke svojemu nadebudnemu sinčku:

— Le dobro se uči, kajti tistega, kar se naučiš, ti ne more nihče vzeti.

Fantiček je nekoliko pomislil ter odvrnil:

— Zakaj bi se učil, oče. Saj mi tudi tistega, česar ne znam, ne more nihče vzeti.

*

Rojaka, ki je prišel sam na veselico, so vprašali:

— No, kje imaš pa ženo?

— Oh, doma je ostala. Je strašno slabe volje.

— Zakaj pa je slabe volje?

— Zato, ker je morala ostati doma.

*

Sin ja študiral v mestu ter ne-prestano pisaril očetu, po denar.

Nekaj časa mu ga je pošiljal, slednjic se je pa sam odpravil v mesto, da se prepriča, kaj pravzaprav počne njegov sin.

Dospel je v zgodnji jutranji uri ter se odpravil takoj proti njegovemu stanovanju.

Pozvonil je, in odprla mu je stara zaspala gospodinja.

— Ali stanuje pri vas neki študent?

— Seveda. Kar v vežo postavite, klado pijano.

*

Strog profesor je vprašal kandidata medicine:

— Koliko kapljic tega zdravila se sme dati bolniku?

— Deset kapljic. — je odvrnil kandidat.

— Sedite, — mu je ukazal profesor.

Po petih minutah se kandidat domislil, da se je zmotil.

Dvigne roko, vstane in pravi profesorju:

— Zmotil sem se, gospod profesor. Samo pet kapljic.

— Je že prepozno, — odvrne profesor. — Bolnik je že mrtev.

*

— Kako bi živel brez mene? — je vprašala domišljava ženica svojega svojega moža.

— Ceneje, dosti ceneje, — je odvrnil mož in globoko vzdihnil.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

LAŽNI BANKIR

V zelenkasti svetlobi ulične svetiljke se je zablistala noč.

Rdečelasec, ki je nekaj časa sledil moškemu, ki je, nič hudega sluteč, mirno šel svojo pot — sledil pa mu je že od italijanskega trga in zdaj sta prišla v zloglasno apasko četrt, kjer je ob gotovih urah mrgolelo žensk, prodajajočih lju-bezen — je zdajci planil naprej, da bi ujel ubijalca, ki se je iznenada pojavil iz zaoka in se je z mačnim skokom vrgel na svojo žrtev. Toda zločinca je izginil v temi. Napadane pa je ležal tam, težko je hropel in njegovo zdihovanje je pričalo, da so trenutki njegovega življenja štet.

Rdečelasec se je nagnil nad umirajočega.

Ni bilo prvič, da se je tako sklonil nad človekom, ki je bil ne-govorno imovitejši od njega. No, pred tem, ki je zdaj ležal na ulici, ter je bil izročen na milost in nemilost redkih mimoidočih se je vsa njegova notranjost nekako razbrskala. In sam ne bi bil svo-je žrtve nikoli ubil z namenom, da jo oropa. Preveč predstavitveno so mu se lebdela pred očmi leta, ki jih je preživel v ječi — ko je bil obsojen za krivično dejanje, kate-rega je zagrešil nekdo drugi.

Zato je urno pogledal okrog se-be, hotel se prepričati, je li ulica prazna in če ga nihče ne opazuje. In mirno, kakor da ima opravka s samim seboj, je odšel sukno ne-znana, kopajočega v krvi. Preči-pal je njegove žepe in potegnil od nekod listnico, ki je bila nabita s denarjem in listinami. Z največjo pozornostjo je čital dokumente, kajti njegov namen je bil prvotno ukrasti napadencu samo ime — ker ga je bil sam lastnega imena. — Kmalu je našel, kar je iskal: na-padeni je imel pri sebi potni list.

Prisvojil si ga je in odšel k umirajočemu v neko skladiščno dvorano, oddaljeno jedva par korakov od mesta zločina. Tam ga je slegel, vzgel njegovo obleko in ga oblekel v svojo. Mlačne napadence so bile naravnost iz najfinjšega sukna. Ko je rdečelasec dvignil glavo ne-znana, je že čisto polagoma hro-pel, dokler ni slednjič izdihnil. Se-le potem mu je oblekel svoje umazano perilo. Srajca je bila iz bombaževine, smrdela je po potu in vinu. Ko je končal preoblečenje, je žrtev iztegnila roke, kakor bi ho-tela hiteno odriniti od sebe.

Ko je bilo vse končano, je smel rdečelasec še čepico z glave in jo vrgel poleg trupla, ki se je bilo že skoro ohladilo.

Tako je ležal neki človek mrtve na skladiščni drvi, medtem ko je drugi, ki je prej nosil jetniško ob-leko, v tem trenutku korakal po u-

lici ter se šopiril s fino sukno, z mehkim klobukom in nabito de-narnico. Prilika ga je namreč bila napravila za tatu, čeprav ni imel prvotno namen krasti in ropati.

Stopal je naglo, da je bil ves za-sopel. Naposled je obstal pred ble-de svetlobe kandelabra. Potegnil je iz žepa ukradeno listnico, po-gledal na potni list in prečital svoj bodoči poklic. Dobri Bog! Usoda ga je bila napravila za bankirja! U-morjena žrtev se je zvala Artur La-vaillac. To ime je imelo velik in ja-sen zvok v pariškem denarnem svetu. Rdečelasec je slišal o njem marsikaj in mnogokaj. V listih se je lahko pogosto čitalo njegovo i-me, zakaj kadarkoli je bilo govora o kakšnem večjem posloju ali o kakšni znatni denarni transakci-j, nikoli ni minila debata brez imena Lavaillaca. Novi bankir se je po-praskal po glavi. Naveličal se je bil svojega dotedanjega življenja, za-to je ukradel prvemu, ki mu je po-nudil priliko, ime in — osebnost!

Zdaj je le še veljalo zalgrati novo vlogo z vso virtuoznostjo.

Iz naslova je spoznal, da je po-kojnik, čigar ime je bil privzel, sta-novljal Carlo, Hotel de l' Paris. To-da če si ni hotel pokvariti bodo-čnosti, se ni smel približati temu kraju. Veljalo je, poiskati si novo stanovanje, pripraviti se na novo življenje. V ta namen si je moral sleči rdečelasec svojo staro kožo in se zvzeti v novo življenje ter se prilagoditi vsem njegovim prilast-nikom. Napotil se je torej proti kolodvoru. Njegov sklep je bil čisto enostaven: umakniti se kot bankir pozornosti je čital dokumente, kajti njegov namen je bil prvotno ukrasti napadencu samo ime — ker ga je bil sam lastnega imena. — Kmalu je našel, kar je iskal: na-padeni je imel pri sebi potni list.

Prisvojil si ga je in odšel k umirajočemu v neko skladiščno dvorano, oddaljeno jedva par korakov od mesta zločina. Tam ga je slegel, vzgel njegovo obleko in ga oblekel v svojo. Mlačne napadence so bile naravnost iz najfinjšega sukna. Ko je rdečelasec dvignil glavo ne-znana, je že čisto polagoma hro-pel, dokler ni slednjič izdihnil. Se-le potem mu je oblekel svoje umazano perilo. Srajca je bila iz bombaževine, smrdela je po potu in vinu. Ko je končal preoblečenje, je žrtev iztegnila roke, kakor bi ho-tela hiteno odriniti od sebe.

Ko je bilo vse končano, je smel rdečelasec še čepico z glave in jo vrgel poleg trupla, ki se je bilo že skoro ohladilo.

Tako je ležal neki človek mrtve na skladiščni drvi, medtem ko je drugi, ki je prej nosil jetniško ob-leko, v tem trenutku korakal po u-

lici ter se šopiril s fino sukno, z mehkim klobukom in nabito de-narnico. Prilika ga je namreč bila napravila za tatu, čeprav ni imel prvotno namen krasti in ropati.

Stopal je naglo, da je bil ves za-sopel. Naposled je obstal pred ble-de svetlobe kandelabra. Potegnil je iz žepa ukradeno listnico, po-gledal na potni list in prečital svoj bodoči poklic. Dobri Bog! Usoda ga je bila napravila za bankirja! U-morjena žrtev se je zvala Artur La-vaillac. To ime je imelo velik in ja-sen zvok v pariškem denarnem svetu. Rdečelasec je slišal o njem marsikaj in mnogokaj. V listih se je lahko pogosto čitalo njegovo i-me, zakaj kadarkoli je bilo govora o kakšnem večjem posloju ali o kakšni znatni denarni transakci-j, nikoli ni minila debata brez imena Lavaillaca. Novi bankir se je po-praskal po glavi. Naveličal se je bil svojega dotedanjega življenja, za-to je ukradel prvemu, ki mu je po-nudil priliko, ime in — osebnost!

Zdaj je le še veljalo zalgrati novo vlogo z vso virtuoznostjo.

Iz naslova je spoznal, da je po-kojnik, čigar ime je bil privzel, sta-novljal Carlo, Hotel de l' Paris. To-da če si ni hotel pokvariti bodo-čnosti, se ni smel približati temu kraju. Veljalo je, poiskati si novo stanovanje, pripraviti se na novo življenje. V ta namen si je moral sleči rdečelasec svojo staro kožo in se zvzeti v novo življenje ter se prilagoditi vsem njegovim prilast-nikom. Napotil se je torej proti kolodvoru. Njegov sklep je bil čisto enostaven: umakniti se kot bankir pozornosti je čital dokumente, kajti njegov namen je bil prvotno ukrasti napadencu samo ime — ker ga je bil sam lastnega imena. — Kmalu je našel, kar je iskal: na-padeni je imel pri sebi potni list.

Prisvojil si ga je in odšel k umirajočemu v neko skladiščno dvorano, oddaljeno jedva par korakov od mesta zločina. Tam ga je slegel, vzgel njegovo obleko in ga oblekel v svojo. Mlačne napadence so bile naravnost iz najfinjšega sukna. Ko je rdečelasec dvignil glavo ne-znana, je že čisto polagoma hro-pel, dokler ni slednjič izdihnil. Se-le potem mu je oblekel svoje umazano perilo. Srajca je bila iz bombaževine, smrdela je po potu in vinu. Ko je končal preoblečenje, je žrtev iztegnila roke, kakor bi ho-tela hiteno odriniti od sebe.

Ko je bilo vse končano, je smel rdečelasec še čepico z glave in jo vrgel poleg trupla, ki se je bilo že skoro ohladilo.

Tako je ležal neki človek mrtve na skladiščni drvi, medtem ko je drugi, ki je prej nosil jetniško ob-leko, v tem trenutku korakal po u-

lici ter se šopiril s fino sukno, z mehkim klobukom in nabito de-narnico. Prilika ga je namreč bila napravila za tatu, čeprav ni imel prvotno namen krasti in ropati.

Stopal je naglo, da je bil ves za-sopel. Naposled je obstal pred ble-de svetlobe kandelabra. Potegnil je iz žepa ukradeno listnico, po-gledal na potni list in prečital svoj bodoči poklic. Dobri Bog! Usoda ga je bila napravila za bankirja! U-morjena žrtev se je zvala Artur La-vaillac. To ime je imelo velik in ja-sen zvok v pariškem denarnem svetu. Rdečelasec je slišal o njem marsikaj in mnogokaj. V listih se je lahko pogosto čitalo njegovo i-me, zakaj kadarkoli je bilo govora o kakšnem večjem posloju ali o kakšni znatni denarni transakci-j, nikoli ni minila debata brez imena Lavaillaca. Novi bankir se je po-praskal po glavi. Naveličal se je bil svojega dotedanjega življenja, za-to je ukradel prvemu, ki mu je po-nudil priliko, ime in — osebnost!

Zdaj je le še veljalo zalgrati novo vlogo z vso virtuoznostjo.

Iz naslova je spoznal, da je po-kojnik, čigar ime je bil privzel, sta-novljal Carlo, Hotel de l' Paris. To-da če si ni hotel pokvariti bodo-čnosti, se ni smel približati temu kraju. Veljalo je, poiskati si novo stanovanje, pripraviti se na novo življenje. V ta namen si je moral sleči rdečelasec svojo staro kožo in se zvzeti v novo življenje ter se prilagoditi vsem njegovim prilast-nikom. Napotil se je torej proti kolodvoru. Njegov sklep je bil čisto enostaven: umakniti se kot bankir pozornosti je čital dokumente, kajti njegov namen je bil prvotno ukrasti napadencu samo ime — ker ga je bil sam lastnega imena. — Kmalu je našel, kar je iskal: na-padeni je imel pri sebi potni list.

Prisvojil si ga je in odšel k umirajočemu v neko skladiščno dvorano, oddaljeno jedva par korakov od mesta zločina. Tam ga je slegel, vzgel njegovo obleko in ga oblekel v svojo. Mlačne napadence so bile naravnost iz najfinjšega sukna. Ko je rdečelasec dvignil glavo ne-znana, je že čisto polagoma hro-pel, dokler ni slednjič izdihnil. Se-le potem mu je oblekel svoje umazano perilo. Srajca je bila iz bombaževine, smrdela je po potu in vinu. Ko je končal preoblečenje, je žrtev iztegnila roke, kakor bi ho-tela hiteno odriniti od sebe.

Ko je bilo vse končano, je smel rdečelasec še čepico z glave in jo vrgel poleg trupla, ki se je bilo že skoro ohladilo.

Tako je ležal neki človek mrtve na skladiščni drvi, medtem ko je drugi, ki je prej nosil jetniško ob-leko, v tem trenutku korakal po u-

lici ter se šopiril s fino sukno, z mehkim klobukom in nabito de-narnico. Prilika ga je namreč bila napravila za tatu, čeprav ni imel prvotno namen krasti in ropati.

Stopal je naglo, da je bil ves za-sopel. Naposled je obstal pred ble-de svetlobe kandelabra. Potegnil je iz žepa ukradeno listnico, po-gledal na potni list in prečital svoj bodoči poklic. Dobri Bog! Usoda ga je bila napravila za bankirja! U-morjena žrtev se je zvala Artur La-vaillac. To ime je imelo velik in ja-sen zvok v pariškem denarnem svetu. Rdečelasec je slišal o njem marsikaj in mnogokaj. V listih se je lahko pogosto čitalo njegovo i-me, zakaj kadarkoli je bilo govora o kakšnem večjem posloju ali o kakšni znatni denarni transakci-j, nikoli ni minila debata brez imena Lavaillaca. Novi bankir se je po-praskal po glavi. Naveličal se je bil svojega dotedanjega življenja, za-to je ukradel prvemu, ki mu je po-nudil priliko, ime in — osebnost!

Zdaj je le še veljalo zalgrati novo vlogo z vso virtuoznostjo.

Iz naslova je spoznal, da je po-kojnik, čigar ime je bil privzel, sta-novljal Carlo, Hotel de l' Paris. To-da če si ni hotel pokvariti bodo-čnosti, se ni smel približati temu kraju. Veljalo je, poiskati si novo stanovanje, pripraviti se na novo življenje. V ta namen si je moral sleči rdečelasec svojo staro kožo in se zvzeti v novo življenje ter se prilagoditi vsem njegovim prilast-nikom. Napotil se je torej proti kolodvoru. Njegov sklep je bil čisto enostaven: umakniti se kot bankir pozornosti je čital dokumente, kajti njegov namen je bil prvotno ukrasti napadencu samo ime — ker ga je bil sam lastnega imena. — Kmalu je našel, kar je iskal: na-padeni je imel pri sebi potni list.

Prisvojil si ga je in odšel k umirajočemu v neko skladiščno dvorano, oddaljeno jedva par korakov od mesta zločina. Tam ga je slegel, vzgel njegovo obleko in ga oblekel v svojo. Mlačne napadence so bile naravnost iz najfinjšega sukna. Ko je rdečelasec dvignil glavo ne-znana, je že čisto polagoma hro-pel, dokler ni slednjič izdihnil. Se-le potem mu je oblekel svoje umazano perilo. Srajca je bila iz bombaževine, smrdela je po potu in vinu. Ko je končal preoblečenje, je žrtev iztegnila roke, kakor bi ho-tela hiteno odriniti od sebe.

Ko je bilo vse končano, je smel rdečelasec še čepico z glave in jo vrgel poleg trupla, ki se je bilo že skoro ohladilo.

Tako je ležal neki človek mrtve na skladiščni drvi, medtem ko je drugi, ki je prej nosil jetniško ob-leko, v tem trenutku korakal po u-

lici ter se šopiril s fino sukno, z mehkim klobukom in nabito de-narnico. Prilika ga je namreč bila napravila za tatu, čeprav ni imel prvotno namen krasti in ropati.

Stopal je naglo, da je bil ves za-sopel. Naposled je obstal pred ble-de svetlobe kandelabra. Potegnil je iz žepa ukradeno listnico, po-gledal na potni list in prečital svoj bodoči poklic. Dobri Bog! Usoda ga je bila napravila za bankirja! U-morjena žrtev se je zvala Artur La-vaillac. To ime je imelo velik in ja-sen zvok v pariškem denarnem svetu. Rdečelasec je slišal o njem marsikaj in mnogokaj. V listih se je lahko pogosto čitalo njegovo i-me, zakaj kadarkoli je bilo govora o kakšnem večjem posloju ali o kakšni znatni denarni transakci-j, nikoli ni minila debata brez imena Lavaillaca. Novi bankir se je po-praskal po glavi. Naveličal se je bil svojega dotedanjega življenja, za-to je ukradel prvemu, ki mu je po-nudil priliko, ime in — osebnost!

Zdaj je le še veljalo zalgrati novo vlogo z vso virtuoznostjo.

Iz naslova je spoznal, da je po-kojnik, čigar ime je bil privzel, sta-novljal Carlo, Hotel de l' Paris. To-da če si ni hotel pokvariti bodo-čnosti, se ni smel približati temu kraju. Veljalo je, poiskati si novo stanovanje, pripraviti se na novo življenje. V ta namen si je moral sleči rdečelasec svojo staro kožo in se zvzeti v novo življenje ter se prilagoditi vsem njegovim prilast-nikom. Napotil se je torej proti kolodvoru. Njegov sklep je bil čisto enostaven: umakniti se kot bankir pozornosti je čital dokumente, kajti njegov namen je bil prvotno ukrasti napadencu samo ime — ker ga je bil sam lastnega imena. — Kmalu je našel, kar je iskal: na-padeni je imel pri sebi potni list.

Prisvojil si ga je in odšel k umirajočemu v neko skladiščno dvorano, oddaljeno jedva par korakov od mesta zločina. Tam ga je slegel, vzgel njegovo obleko in ga oblekel v svojo. Mlačne napadence so bile naravnost iz najfinjšega sukna. Ko je rdečelasec dvignil glavo ne-znana, je že čisto polagoma hro-pel, dokler ni slednjič izdihnil. Se-le potem mu je oblekel svoje umazano perilo. Srajca je bila iz bombaževine, smrdela je po potu in vinu. Ko je končal preoblečenje, je žrtev iztegnila roke, kakor bi ho-tela hiteno odriniti od sebe.

Ko je bilo vse končano, je smel rdečelasec še čepico z glave in jo vrgel poleg trupla, ki se je bilo že skoro ohladilo.

ZIDARSKI POLIR — ČUDODELNİK, PREROK IN ZLOČINEC

„Čudodelni zdravnik“ in pri-digar Weissenberg, ki je ustano-vil novo vero in ima nad 12.000 pristavev, se bo moral ta me-sec zagovarjati pred sodiščem, ker je s svojim „zdravljenjem“ spravil ob življenje nekega pa-cijenta. Poročevalec opisuje v naslednjem svoj obliki pri-veikem mojstru:

Gospod Jožef Weissenberg, po po-klicu zidarski polir, se je nenadno pojavil v vlogi preroka. V kratkem času se mu je posrečilo zbrati okoli sebe nad 120.000 „vernikov“. Gos-pod prerok je postal „znamenit“ po svojih ekperimentih v Potsda-mu, po čudni smrti enega svojih pristavev in po svojem časopisu, ki-je glavni urednik je bil nadan-gabriel, sotrudnik pa pokojni knez Bismarck, cesar Nero, staro-davni kralj Nebukadnezar in se ce-la vrsta drugih gospodov z znan-iimi imeni.

Hotel sem se na lastne oči pre-pričati, koliko je resnice na ljudski govorici ter sem obiskal „čudodel-nika“ in njegovo novo versko na-selbino „Novi Jeruzalem“ pri Ber-linu.

V Berlinu N. stoji otožno siva proletarska vojašnica, kakor tisoč drugih v tem kraju. Na vratih te stanovanjske vojašnice je napis: „Joseph Weissenberg, Magne-topatih in večak zdravljenja. Ordina-cijske ure in dnevno razno ob sre-dah in sobotah od 10.—4. ure. Ob nedeljah in praznikih zaprto. Ob teh dneh naj se ne trka in ne zvo-ni.“ Za vse brez izjeme.

Pozvonil sem, in prikazala se je stara ženska, ki mi je molče stisn-la v roko staro pločevinasto števil-ko in me peljala v čakalnico, kjer je bilo mnogo „pacientov“: roko-delev, njihovih žen, malih uradni-kov, delavcev, bolničarka in proda-jalka.

Sredi obe stoji dolga miza pokri-ta s številnimi časniki in časopis-i. Na mizi je tudi list „Bei's gora“, uradno glasilo nove verske obšine. Po stenah vise v črno-belordeti-barvah slike Jezusa, Marije in bi-šega cesarja Viljema. Na vratih je napis: Tu se sprejemajo člani cerkve po razodetju sv. Janeza. Če nej časa sem smel skupno z drugimi moškimi in ženskami, stopiti vs- srednjo sobo, ki je morala nekda služiti za spalnico. Tu je bilo tre-ba zopet čakati, preden smo mogli v govorilnico.

V govorilnici pa ne sprejema „mojster“ temveč njegov namest-nik, vodja njegovega časopisnega podjetja. Razodel sem mu svoje že-lje in gospod namestnik me je na-znamil „mojstru“.

Čez par minut sem stal pred naj-popularnejšim človekom v Berlinu. Jožef Weissenberg me je pozdra-vil v božjem imenu z raskavim je-dva razumljivim glasom. „Mojster“ je nizke postave, precej debelelast, rdečkastih lic, z debelim nosom in dolgimi brkami. Njegova obleka je nemarna. Prav nič nisem bil v za-dregi. Zdelo se mi je, kakor da bi stal pred menoj kak pleskar in me vprašal, če je treba obnoviti kuhinjo.

Kakor hitro je zvedel za namen moje obiske je pričel pripovedo-vati o sebi in o svojem življenju. Doma je iz Fehebeutela v Šleziji in je bil rojen 24. avgusta 1866. Ko je bil star tri leta, so mu umrli starši. V roke ga je dobil neki ovčji pa-stir, ki ga je vzgojil. „Tu sem“, je pripovedoval, „prišel s svojimi pr-vimi poskusi. Potem sem se oprijel

skoro vseh poklicev začeti pri z-idarju.

Nekega dne se mi je prikazal Zve-ličar in mi ukazal, da moram pre-nehati z ročnim delom ter se posve-titi duhovnemu poklicu. Od tedaj naprej sem se bavil izključno samo s sv. pismom. Pisal sem papežu in pozneje cesarju Viljemu II., kate-remu sem povedal, da ne zna vla-dati svojega ljudstva. Pismo je bi-lo dolgo štiri strani. Ker nisem ho-tel preklicati svojih besed, so me vtaknili za štiri tedne v ječo. Ko sem bil spet na svobodi, sem se bolj proučeval sv. pismo in sem spoz-nal, da je v vsakem semenu božji duh, torej tudi v vsakem človeku. In spravedel sem, da mora biti božji duh tudi v mrtvem telesu. Preseli sem se v Berlin, kjer sem leta 1882 pričel javno delovati s pobijanjem spiritistov.

Ustanovil sem novo cerkev in si-cer krščansko družbo resnih raz-iskovalcev na tem in na onem sve-tu. V teku let sem si pridobil mno-go prijateljev in sem ustanovil evangeliško cerkev sv. Janeza. Vsak lahko pride k meni, če prišede na sv. pismo. To je edina moja zahte-va. Danes imam 39 verskih občin, število novih vernikov pa je vsak dan večje. Evangelijska cerkev se-maje, moja stavba pa stoji na trd-nem temelju. Naše barve so črno-bele-rdeče in sicer zato, ker so bile te barve znamenje starega Siona. Črno pomeni zemljo, belo pomeni barvo Kristusove obleke in rdeče barvo njegove prelite krvi. Moji verniki žive deloma v moji naselbini Novi Jeruzalem pri Berlinu. Ker sem se izuril v vseh poklicih, sem mogel sam delati pri sezdavi mo-gega mesta, kjer imamo vodovod, sole, upravna poslopja itd. Moral sem zidati to naselbino, ker je že v sv. pismu rečeno, da se morajo zbrati pobožni verniki na enem kra-ju. V mojem mestu sem dal napra-viti poseben hrib, točno po Oljski gori, kjer bo postavljaj križ, ki bo predstavljal moje telo na križu. Saj moram za svoje otroke krvaveti že v življenju!

Nenadno se je „mojster“ vzravnal, Cornil očel v strop in z jasnimi, močnim glasom pričel prerokovati:

„Rekel sem, da bo Anglija izginila in to se bo uresničilo. Kajti Gospod Bog je rekel, da pride dan, ko bo zemlja črna od žalosti. In Bog je govoril, da se bo potopil otok. Nem-cija pa bo cvetela in se nekega dne združila z Avstrijo v velik nepre-magljiv narod. Francijo bo kazno-val Bog s kugo in lakoto. Potem bo na zemlji pravi raj, kajti Bog je ze-lo potrpečljiv.“

Avdijence je bilo konec. Mojster me je povabil k službi božji, ki se vrši v veliki dverani poleg tržnice. Dvorana je bila natrpana vernikov. Na odru skupina godbenikov, pred odrom dolga miza, za katero so se-deli dostojanstveniki, mediji in po-svetni svečeniki. 500 glasov zapoje dolgočasno monotonno pesem.

Počasi se je dvignil „mojster“ in naznanil, da bo sedaj govoril sam knez Bismarck.

Izročil je mediju sv. pismo, ki ga je pritisnil na sree. Neka ženska je pričela govoriti glasno, in s presle-dki. Medij je padel v transo, njemu so sledili mnogi drugi in sicer sko-ro vsi na enak način. Mojster je koraj hitro po dvorani gori in do-li. Otipaval je „zamaknjence“ in žr-tve so pričele počasi s premikanjem svojih udov med ječanjem in sto-kanjem. Potem je zaklical v dvo-rano: „Izgnite duhovi!“ In kakor da so bile le sanje, se je dvorana pomirila in verniki so si podajali roke.

Weissenberg — pravijo njegove ovce — zna ozdraviti vse bolezni z magnetiziranjem in molitvami. Za-nimivo je, da ljudje pristopajo po-polnoma prostovoljno v njegovo ve-ro in prostovoljno zbirajo zanj de-nar. Njegova občina raste, čeprav ima na vesti smrt enega, svojega vernika!

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele nauči-ti angleški in hotejo postati dr-žavljeni Združenih držav. Ogla-se se za posameznika in študenti št. 127 East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12. ure št. 333, ali pa v pondeljek in sredo ob 2. do 5. se-ke 413.

BRZPLAČNI POUK.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele nauči-ti angleški in hotejo postati dr-žavljeni Združenih držav. Ogla-se se za posameznika in študenti št. 127 East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12. ure št. 333, ali pa v pondeljek in sredo ob 2. do 5. se-ke 413.

BRZPLAČNI POUK.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele nauči-ti angleški in hotejo postati dr-žavljeni Združenih držav. Ogla-se se za posameznika in študenti št. 127 East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12. ure št. 333, ali pa v pondeljek in sredo ob 2. do 5. se-ke 413.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele nauči-ti angleški in hotejo postati dr-žavljeni Združenih držav. Ogla-se se za posameznika in študenti št. 127 East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12. ure št. 333, ali pa v pondeljek in sredo ob 2. do 5. se-ke 413.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele nauči-ti angleški in hotejo postati dr-žavljeni Združenih držav. Ogla-se se za posameznika in študenti št. 127 East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12. ure št. 333, ali pa v pondeljek in sredo ob 2. do 5. se-ke 413.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele nauči-ti angleški in hotejo postati dr-žavljeni Združenih držav. Ogla-se se za posameznika in študenti št. 127 East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12. ure št. 333, ali pa v pondeljek in sredo ob 2. do 5. se-ke 413.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele nauči-ti angleški in hotejo postati dr-žavljeni Združenih držav. Ogla-se se za posameznika in študenti št. 127 East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12. ure št. 333, ali pa v pondeljek in sredo ob 2. do 5. se-ke 413.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele nauči-ti angleški in hotejo postati dr-žavljeni Združenih držav. Ogla-se se za posameznika in študenti št. 127 East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12. ure št. 333, ali pa v pondeljek in sredo ob 2. do 5. se-ke 413.

KDOR ŽELI PREŽIVETI BOŽIČNE PRAZNIKE med SVOJIMI v STARI DOMOVINI

je vabljen, da se pridruži enemu naših skupnih iz-letov. To leto priredimo še dva skupna izleta:

Po FRANCOSKI PROGI s parnikom

“ILE DE FRANCE”

preko Havre:

VELIKI BOŽIČNI IZLET

dne 12. decembra 1930

Po COSULICH PROGI z motorno ladjo —

“VULCANIA”

VELIKI BOŽIČNI IZLET

dne 10. decembra 1930

NA OBISK V STARO DOMOVINO —

zaznane potovati vsak ameriški državljani in pa tudi vsak nedržavljan, ki je postavljen potom došel v to deželo.

Za cene, za pojasnila in navodila glede potnih listov, vizejev, per-mitov itd., pišite na naštareslo slovensko trdiko, preko katere so že sto in sto-tisoč potoval v popolnem zadovoljstvu. Vsled 40 letne prakse v tem poslu vam lahko jamči za dobro in solidno postrežbo in pa kar je najvažnejše, da boste o vsem točno in pravilno poučeni.

Sakser State Bank

82 CORTLANDT ST., NEW YORK

Tel. Barclay 9380

POZOR, ROJAKI!

Iz naslova na listo, katerega prejemate, je razvidno, kdaj vam je naročena pošta. Ne čaka-jte toraj, da se Vas opominja, temveč obnovite naročnino ali direktno, ali pa pri enem slede-čih naših zastopnikov.

CALIFORNIA

Fontana, A. Hochevar.
San Francisco, Jacob Lauth

COLORADO

Denver, J. Schutte.
Pueblo, Peter Cullig, A. Saitia.
Salida, Louis Costello.
Walsenburg, M. J. Bayus

INDIANA

Indianapolis, Louis Sanich

ILLINOIS

Aurora, J. Verblen.
Chicago, Joseph Blush

Čarovniško zlato.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Grof Ravenau je korakal počasi po galeriji od slike do slike. Pred marsikatero je obstal dalj časa, da si zapomni obraz. Predvsem portrete žensk si je natančno ogledal. Vse so imele svetle oči, sive ali modre, in le malo jih je imelo svetlo-zlate lase.

Črnihi oči ni imela nobena teh grofic Ravenau, nobena... Korakal je naprej, a nenadoma je žestil njegov korak. Njegov pogled je obšel na sliki, ki je visela nedaleč od uhoda k podstnemu stolu. Nosi la je podpis:

Katarina Šarlota, rojena princesinja Twiel. Rojena dne 15. marca 1649. Umrla 21. julija 1680.

Stari gospod je pogledal na kapriciozne-poteze te vzvišene ženske. Bila je po svojem rojstvu najbolj odlična med groficami Ravenau. Njeno blede lice je kazalo strasten značaj.

Rdeče ustnice so se bleste kot kapi krvi na bledem obrazu. Stal je ter zaplil svoj pogled v temne oči. Skoro ob istem času pa se je pojavila pred njegovimi duševnimi očmi slika neke druge ženske, namreč — žene njegovega sina.

Tudi ona je imela iste črne oči — in tudi ona je umorila svojega moža, dasi ne z lastno roko.

Trudnih korakov je odšel nazaj. Pred zadnjima dvema slikama je zopet obstal.

Prva je bila portret njegovega sina, kojega kopija je visela nad njegovo pisalno mizo in druga slika je kazala portret njegove žene, Ulrike.

Slika je kazala fine poteze ter globoke sinje črte, kot jih je podedoval njegov sin, fina usta ter krasne, vitke roke, ki so počivale na prsih.

Dolgo je gledal grof Rudolf na ljubi, ženski obraz. Vzdih se je izvil iz njegovih prsi.

Spodaj v dvorani je našel gospo Volgemut. Prosil jo je, naj stopi z njim v sobo.

— Imam nekaj govoriti z vami, gospa Volgemut! Stopila je z njim v sobo ter obstala pri vratih.

Parkrat je šel grof po sobi gorindol. Misli la je že, da je pozabil na njeno navzočnost ter lahko zaključila.

Nenadoma pa je obstal pred njo.

— Katera soba v gradu bi bila najbolj prihična za stanovanje mlade dame? — je vprašal na svoj lastni način.

Jeta Volgemut bi skoro omahnila na tla.

Njeno srce je burno utripalo.

Mlada dama?

To je morala biti le draga kontesa! Dobra starka ja je premagala svoj strah ter rekla:

— Vse sobe. Vam je treba le ukazati!

— Vse sobe ne morejo biti primerne za kaj takega, gospa Volgemut. Vi me niste prav razumeli? Jaz mislim sobe, ki bi bile primerne za mojo vnukinjo, konteso Juto!

Jeti Volgemut je šinila kri v glavo. Njeni roki sta se pričeli tresiti.

— Sohe, ki se nahajajo nad stanovanjem gospoda grofa v prvem nadstropju, bodo najbolj primerne, — je rekla konečno.

Ni pa izdala, da je že leta najbolj negovala te sobe, ker je vedno pričakovala, da bo stanovala v njih kontesa Juta.

Grof se je zopet obrnil k njej.

— Tako mislite? Ali so popolnoma opremljene?

— Da, vaša milost! Jaz sem jih redno čistila ter pustila prezračiti!

— Dobro, sedaj pa naprej. Med našim ženskim osebjem je korraj oeeba, ki bi lahko stregla kontesi Juti. Jaz mislim gospodično, ki bi lahko pomagala kontesi pri oblačenju!

— Ne, vse so le dek le za hišna dela.

— Potem je treba takoj najeti primerno osebo! Najboljše je, če oglašate v kakem listu glavnega mesta. Seidelman vam lahko sestavi oglas. Zapolnenje prepustam vam. Skrbite za to, da bo prišla primerna oseba v trih tednih v Ravenau. Vi boste morali odpotovati s Seidelmanom v Zenevo, da bosta na razpolago kontesi, ko se bo vračala domov. Zanašam se na vas ter vam dajem povsem prosto roko!

Jeta Volgemut se je zopet neslišno sklonila. To je storila v znamenje, da bo verno izpolnila naročilo.

*

Goetz Gerlachhausen je medtem dospel ter stopil v pisalno sobo grofa.

Ta ga je pogledal z motrečimi očmi, ko se je dvignil, da ga pozdravi Goetz je napravil dvorljiv, formalen poklon, a Ravenau je stopil k njem ter mu podal roko.

— Prav priščno ste mi dobrodošli, Goetz. Hvala vam, da ste tako hitro izpolnili mojo željo!

Goetz je zrl s tajnim sočutjem v obraz starca, katerega je razarala žalost.

— Ko sem se zadnjikrat mudil v Ravenau, ste mi jasno pokazali, da sem tukaj tuje, gospod grof.

Povabil ga je s kretinjo roke, naj sede ter sedel nato še sam.

— Tulje? Fric Gerlachhausen tuje v Ravenau-u? Ne, moj dragi Goetz, povsem napačno ste me razumeli. Vaš oče, ki je bil tako zvest prijatelj meni in mojemu sinu, bi vas lahko poučil drugače ter vam rekel:

— Stari Ravenau ljubi samoto in noče, da bi njegovo boleost pomešal s gradu. Nikdar ne pozabite tega. Goetz. Sedaj pa mi podajte roko ter mi recite, da niste več hudi name.

Goetz je ponudil roko starcu.

— Ali smem izvedeti, gospod grof, zakaj ste me poklicali? Ali vam lahko služim na katerikoli način?

Ravenau se je obrnil proti njemu.

Ne da bi direktno odgovoril na njegovo vprašanje, je rekel, tako pred seboj:

— Moja vnukinja se bo vrnila v kratkem v Ravenau! Goetz ga je presenečeno pogledal.

Kontesa Juta se bo vrnila?

— Da. Vi se pač čudite temu? — je odvrnil grof z motnim usmehom.

— Na vsak način se srčno veselim, — je odvrnil Goetz pošteno. — Ravenau mu je pogledal zamišljeno v obraz.

— Ali veste, Goetz, kaj je rekel moj sin vašemu očetu, ko so krtili Juto?

Goetz je zanikal.

Ravenau ga je trdno pogledal ter nadaljeval:

— Potem vam hočem jaz povedati. — Moj sin je vzkliknil: Fric, ta bo tvoja sinah. Tvoj Goetz in moja Juta bosta lep par. — Kaj pravite k temu izreku mojega sina, Goetz?

On je napravil presenečen obraz.

— K temu ne morem reči ničesar, gospod grof!

— To je presneto malo, vendar pa mislite, da vprašam kar tako. Ne, moj dragi Goetz, s tem kratkim odgovorom se ne morem zadovoljiti. Vprašam le raditega, da izvem, če ste mogoče vezan s srcem in roko. V takem slučaju bi bilo seveda drugače.

— Ne, gospod, grof, jaz sem popolnoma prost.

— Moram vprašati drugače: — Ali bi obstajale kake ovire, da bi postala moja vnukinja vaša žena?

— Gospod grof, — je odvrnil Goetz razburjeno, — v resnici ne vem, ka naj odgovorim. Kontesa Juta in jaz sva si postala povsem tuja. Vsak naju se je razvijal na svoj lastni način. Kako morem vedeti, če sva drugemu še simpatična? In razvenga je še glavna stvar: — Vaša vnukinja je ena najbolj bogatih dedin dežele, a jaz sem le priprost plemič z dežele. To ne harmonira.

— Ali je to edini vzrok, radi katerega se nočete potozati za njo?

— Jaz bi ne mislil niti na tako zvezo, če bi me močna, vse premagajoča ljubezen ne napravila pozabiti razliko med bogatim in revnim. De se potozam za bogato damo le raditega, ker je bogata, smatram za nevedno mojega poštenega imena!

Graf Ravenau je položil svojo roko na ramo mladega prijatelja.

— Goetz, vi ste krasen človek! Vaši nazori vam delajo vso čast. Sedaj pa govoriva pametno. Ravenau in Schonrode potrebuje ta gospodarja. Jaz nisem več zato. Najraje pa bi pustil posestva v vaših rokah, kot v rokah katerega drugega!

Goetz je razburjeno poslušal.

Kar se mu je nudilo sedaj, je bilo v resnici vsepremagljivo.

Kot pijanost ga je obšla ta trenutek. Hitro pa se je vrnila treznost v njegove misli.

To je bil načrt starega moža, ki muje hotel dobro radi njegovega očeta. Odločiti se ni smel niti za eno, niti za drugo stvar.

— Vidite me globoko genjenega, gospod grof, — je rekel. — Vaša dobrota in zaupanje me visoko častita. Zahvaljujem se vam pristrčno. Ne smete pa pozabiti, da mora kontesa Juta odločiti vso stvar!

— Tega ne pozabim, čeprav prilagam svojo avtoriteto na tehnično. Juta je živila v zavodu, na mojo izrecno željo, zela sama zase. Baje je zelo čedna ter dvorljiva deklica. Moje vprašanje, če obstajajo kake ovire z vaše strani je veljalo neki drugi stvari. Vi gotovo poznate okoliščine zakona mojega sina?

Goetz je pomišljal.

Konečno pa je rekel prostodušno:

— Da, moji stariši so govorili pogosto o nesreči, ki je zadela vašega sina. Imenovali so grofice Gvendelmo prokletstvo hiše Ravenau!

Grof je težko dihal ter nadaljeval:

— To je, kar sem mislil. Ali bi želeli hčerko take ženske za svojo ženo?

— Kaj more otrok za dejanja svojih starišev? Taka kot je, je merodajna zame. Njena mati me ne briga niti malo!

— A ona še živi. Ali vas ne bo prestrašil spomin na to žensko, če bi ljubili Juto?

— Ne, bil bi le nadaljni vzrok, da jo ljubim in ščitim!

Ravenau je globoko vzdihnil ter stisnil Goetzu roko.

— Goetz, to je bila beseda, za katero se vam vro zahvalim. Nikdar naj ne izve, kako živi njena mati! Nikdar naj ne prekrži njenih poti! Pri tebi bo našla močno ter zvesto varstvo, Goetz, To ji moraš poredati, še predno bo postala tvoja žena! e! na ta način bom gotov, da se ne bo vsiljevala ona tuja ženska, ko bom zatisnil oči, da seje nov plod strupa.

Goetz je skočil kvisku. Nato pa si je potegnil roko skozi lase.

— Vse to je zelo presenetljivo zame! Če bova kontesa in jaz simpatična drug drugemu ter bo ona hotela postati moja žena, si bom skušal pridobiti njeno zaupanje. Najprvo pa se morava videti zopet ter se spoznati! Vzeti pa se nočem z nikako besedo.

(Dalje pri hodnjič.)

RAZMERE V GALIŠKIH JEČAH

Od 15. oktobra dalje izvajajo politični jetniki v Berezanih (Vzhodna Galicija) gladovno stavko. Za voljo raznih političnih prestopkov je v Berezanih zaprtih 141 Malorusov. Jetniki zahtevajo od uprave jetnišnice, da jim omogoči pristop k sodniku, pred katerega doslej večina po nekaj tedenskem zaporu še ni bila pozvana. Stavkujoči zahtevajo tudi imenovanje več preiskovalnih sodnikov, ker en sam ne more obvladati preiskave vse množice, zavoljo česar sede mnogi prav po nepotrebnem v zaporu. Glavna zahteva pa je, da naj sodišče prepreči pošiljanje obdolžencev iz sodnih zaporov na zaslišanje pred policijo, kjer jih tepo in mučijo.

SEZNAM AKANZIRANIH KONCERTOV.

26. novembra: Newburg-Cleveland.
30. novembra: gostovanje v operi "Hoffmanove pripovedke", Chicago, Ill.
2. decembra: gostovanje v operi "Hoffmanove pripovedke", Chicago, Ill.
14. decembra: gostovanje v operi "Hoffmanove pripovedke", Chicago, Ill.
Svetozar Banovec.
6233 St. Clair Ave., Cleveland, O.

POZIV!
Voi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnovne. — Uprava lista

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

MOLITVENIKI:

Marija Vrhinja:
v platno vezano 80
v fino platno 100
v usnje vezano 150
v fino usnje vezano 170

Rajski glasovi:

v platno vezano 1.10
v fino platno vezano 1.10
v usnje vezano 1.50
v fino usnje vezano 1.70

Skrbi za duše:

v platno vezano 80
v fino platno vezano 120
v usnje vezano 165
v fino usnje vezano 180

Sveča Ura (z debelimi črkami):

v platno vezano 80
v fino platno vezano 150
v usnje vezano 160

Nebesna Naš Dom:

v usnje vezano 1.50
v fino usnje vezano 1.80

Kvišku srca mala:

v platno vezano 80
v celoid vezano 120
v fino usnje vezano 150

Hrvatski molitveniki:

Učelja starosti, fina ves. 1.10
najfinejša ves 1.60
Slava Bogu s mir ljudem, fina ves 1.50
najfinejša ves 1.60
Zvenčice nebeski, v platno 80
fina ves 1.10
Vienne, najfinejša ves 1.60

Angleški molitveniki:

(za mladino)

Child's Prayerbook:
v barvaste platnice vezano 30
v belo kož vezano 1.10

Come Unto Me

fino vezano 30
fino vezano 35

Key of Heaven:

fino vezano 35
v usnje vezano 70
v najfinejše ranje vezano 1.20

(Za odrasle)

Key of Heaven:
v celoid fino vezano 1.20
v celoid najfinejši vez 1.50
v fino usnje vezano 1.60

Catholic Pocket Manual:

v fino usnje vezano 1.30

Ave Maria:

v fino usnje vezano 1.40

POUČNE KNJIGE:

Abecednik slovenski 25
Angleško-slovenske berile 2.10
(Dr. Kern)
Angleško-slov. in slov. angl. slovar 90
Amerika in Amerikanci (Trunk) 5.10
Angleška služba ali nauk kako se naj sredi k sv. moli 10
Boj najslabšim boleznim 75
Cerkniško jezero 120
Domači živnozdravniki, trd. vez. 1.60
Domači živnozdravniki, broš. 1.25
Domači zdravniki po Knajzu:
trd. vez. 1.50
broširano 1.25
Domači vrt 1.20
Govodoreja 1.50
Gospodinjstvo 1.20
Hitri računar 75
Jugoslavija, Melik 1. zvezek 1.50
2. zvezek, 1-2 snopci 1.80
Kletarstvo (Skaleky) 2.00
Kratka srbska gramatika 30
Knjiga o lepem vedenju:
trd. vezano 1.10
Kratka zgodovina Slovencev, Hrva-
tov in Srbov 30
Kako se postane državljani Z. D. 25
Kako se postane ameriški državljani 15
Knjiga o dostojnem vedenju 50
Kat. Katekizem 40
Liberalizem 50
Materija in energija 1.25
Mlada leta dr. Janeta Ev. Kreka 75
Mladeničev, I. sv. 50
Mladeničev, II. sv. 50
(oba zvezka skupaj 90)
Mlekarstvo 1.10
Nemško-angliški tolmaz 1.40
Najboljši slov. kuharica, 688 str. 5.10
lepo vez. (Kallinšek) 1.10
Navvoti za hiše in dom, trd. vez. 1.10
Nemški brez učitelja:
1. del 30
2. del 30
Nemško slovenske slovar 2.25
Slovenske nemški slovar 1.10
Oločen betan 50
Ohrano knjigovodstva 2.50
Poročninarstvo, trd. vez. 1.80
Poročninarstvo, broš. 1.50
Prva štanka, vez. 75
Prva pamet, Dr. M. Rus 1.10
Pravila za elike 40
Priročnik za perila po šivniš-
tvi 1.10
Priloge 1.10
Fališne metaje na alkoholni pod-
lagi 75
Praktični računar 75
Prave in revoliucija (Pizanic) 30
Predhodniki in idejni utemelji ra-
zvoja 1.50
Radio, osnovni pojmi iz Radio teh-
nika, vezano 1.10
broširano 1.10
Računar v kmetstvu in domaći re-
šev 75
Solunje 30

12. novembra:
Vulcania, Trst
Aquitania, Cherbourg
George Washington, Cherbourg, Ham-
burg
Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
13. novembra:
Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen
14. novembra:
France, Havre
Bremen, Cherbourg, Bremen
Olympic, Cherbourg
Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotter-
dam
Roma, Napoli, Genova
19. novembra:
Brenaria, Cherbourg
President Roosevelt, Cherbourg, Ham-
burg
New York, Cherbourg, Hamburg
20. novembra:
Dresden, Cherbourg, Bremen
21. novembra:
De France, Havre
Majestic, Cherbourg
22. novembra:
Milwaukee, Cherbourg, Hamburg
23. novembra:
Conte Grande, Napoli, Genova
25. novembra:
Europa, Cherbourg, Bremen
26. novembra:
Mauretania, Cherbourg
America, Cherbourg, Hamburg
28. novembra:
Saturnia, Trst
Homerio, Cherbourg
Deutschland, Cherbourg, Hamburg
29. novembra:
Cleveland, Cherbourg, Hamburg
3. decembra:
Aquitania, Cherbourg
President Harding, Cherbourg, Ham-
burg
Hamburg, Cherbourg, Hamburg
4. decembra:
Stuttgart, Cherbourg, Bremen
5. Paris, Havre
Bremen, Cherbourg, Bremen
Olympic, Cherbourg
Augustus, Napoli, Genova
6. decembra:
Leviathan, Cherbourg
10. decembra:
Vulcania, Trst
Brenaria, Cherbourg
George Washington, Cherbourg, Ham-
burg
Conte Biancamano, Napoli, Genova
11. decembra:
Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen
Roma, Napoli, Genova
12. decembra:
De France, Havre
St Louis, Cherbourg, Bremen
15. decembra:
Europa, Cherbourg, Bremen
16. decembra:
Mauretania, Cherbourg
17. decembra:
President Roosevelt, Cherbourg, Ham-
burg
New York, Cherbourg, Hamburg
18. decembra:
Dresden, Cherbourg, Bremen
23. decembra:
Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
24. decembra:
America, Cherbourg, Hamburg
26. decembra:
Bremen, Cherbourg, Bremen
Milwaukee, Cherbourg, Hamburg
27. decembra:
Paris, Havre
Leviathan, Cherbourg
31. decembra:
President Harding, Cherbourg, Ham-
burg

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za
otovanje na evropskih mornaricah:
FRANCE 14. nov. (7 P. M.)
Ulc de France 21. nov. 12. dec.
(7 P. M.) (10 P. M.)
PARIS 5. dec. 24. dec.
(4 P. M.) (4 P. M.)

19 STATE STREET
NEW YORK, N. Y.

Slike iz hivalstva, trdo vezana .. 30

Slovenska narodna mladina .. 1.50

obsega 452 strani .. 1.50

Spretna kuharica, trdo vezana 1.45

Sveto Pismo stare in nove zaveze, lepo trdo vezana 3.10

Sadno vino 40

Spolna nevarnost 25

Sadje v gospodinjstvu 75

Učna knjiga in berilo laškega je-
zika 60

Uvod v Filozofijo (Veber) 1.50

Veliki vsvedez 80

Veliki slovenski spisevnik trgov-
skih in drugih pisem 2.25

Vošljena knjižica 50

Zdravilna zelišča 40

Zel in plevel, slovar naravnega
zdravilstva 1.50

Zbirka domačih zdravil 60

Zgodovina Umetnosti pri Slove-
nih, Hrvatih in Srbih 1.90

Zdravje mladine 1.25

Zdravje in bolezen v domači hiši,
2. sv. 1.20

RAZNE POVESTI in ROMANI:

Ana Karenina (Tolstoj)
zanimivi roman (2 zvezka) .. \$5.50
Amerika, povsed dobro, doma
najbolje 65
Agitator (Kernik) broš. 30
Andrej Hofer 50
Benetška vedčevalka 35
Belgrajski biser 35
Beli mecesen 40
Bele noči, mali junak 60
Balkanska Turška vojvoda 80
Balkanska vojvoda, s slikami 25
Boj in zmaga, povest 80
Blagajna Velikega vojvode 60
Boy, roman 65
Burska vojvoda 40
Beatin dnevnik 60
Bodilni darovi 35
Bojja pot na Bledu 30

Cankar:

Grešnik Lenard, broš. 70
Mimo življenja 80
Mrtvo mesto 75
Romantične duše 60
Ovetke 25
Cesar Jofel II. 34
Četina Borogradska 50
Čarovnica 35
Čebolica 25
Črtice iz življenja na kmetih 35
Dob